

תקונים

לרביה"ק מוהר"ן עברסלב זי"ע א'

חיים טובים // נקודות אור בנתיבות החיים

כך שמעתי // דיוברי קודש ששמע מוהר"א ש טרבי לוי צחק בנדה ז"ל

מאת: הרב דן כהן

כי רב העולם מתרחקים ממנו יתברך רק על ידי חקמות כאלו שנגמטו לכל אחד כאלו המציא המצאות חדשות איך להתקרב אליו יתברך, ומתמיד חמרות אחרות, ומטילא נעשה מהטפל עקר ומהעקר טפל, ומבליים את היום בקרה שחנה, כי תמיד שורים בעצבות ובקריחות עצומה...

למען ה', תתמיד מאד מאד בלמוד שלחן ערוך, ואל תצדק הרבה ואל תרשע הרבה, ואל תתחכם יותר מדאי, ודי לנו מה שכתוב בשלחן ערוך, ואין צריכים כל אלו הנהגות והשיטות המפוררות חיי אדם.

שאל נא את רבי לוי יצחק, ותשמע אם יענה לך אחרת. שמעתי פעם אחת ממנו, מה נקרא חמרות, ואמר: "כל דבר שהצבור נתפס לזה ובווערים בזה. וכל אחד מתפאר לפני חברו שהוא מקיטו יותר יפה זהו כבר חמרה יתרה". כי אנו אין לנו רק מה שמזכר בשלחן ערוך ולא יותר.

וכן שמעתי פעם אחת ממנו משהו מגדולי אנשי שלומנו שענין של חמרות יתרות הוא, אם חושב באיזה דבר אם יצא ידי חובתו ומבלבל דעתו בזה ושרוי על ידי זה בעצבות, זה כבר נקרא חמרות יתרות. כי "פקודי ה' ישרים משמחי לב". ואם על ידי זה יצא עצבות ומרידות, מסתמא אינו פקודי ה' וד"ק, ודברי פי חכם חן.

(אשר בנחה, ח"ג, ט"ו, א' תנדה, ש' תש"ח)

קבלנו מרבנו שרק התחזקות צריכים לשמוע ולא שיפילו אותי (ענין חיי מוהר"ן סימן צ"א) והוא למוד עמוק ומקרה מאד בקרט לאבדך שצריך שיהיה מנחה חזק נגד כל הקמים עליו ואל יתפחד כלל משום בריה שבעולם.

ולזכות לזה הוא רק על ידי רבוי תפלה והתבודדות להיות רגיל תמיד לדבר עמו יתברך ועל ידי זה יזכה לגוף קדוש מגן עזון שהוא בטול המקום שלא יהיה אחוז בשום מקום רק בו יתברך שהוא מקומו של עולם.

ותקף ומיד קשאדם וזכה להגיע אל דבר זה אז כבר אינו מתפחד משום בריה שבעולם מאחר שאחוז ודבוק בו יתברך וצריך שידע שההכרח שיעברו עליו מה שיעברו ויחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם ואז דוקא קשיעמד חזק יזכה להתחזק עם השכינה.

וכל זה קרמו בספורי מעשיות (מעשה ב') ממלך וקיסר שהבת קיסר עשתה מקום ובאו שם ועמדו על המקום והתחילו לשיר לפניו נגון ושיר נפלא והיא השיבה להם "זה מאד יפה אבל השבעה מימות לא עברו עליך".

שזה קרמו על מדגות צדיקים גבוהים שקבר זכו לזה, שעמדו על סוד המקום, רק עזין לא עברו עליהם השבעה מימות, שהוא כלל הבזיונות שצריך לעבר על מי שאוחז את הקתב, שהם חדושי התורה וכו'.

כל הענין הזה דבר עמי רבי לוי יצחק קדם ראש השנה בכבוד נפלא, ושירך לבלגו.

(שם, ח"ד, ט"ו, א' תתקנן ש' תש"י)

עלון 'המקורבים' ©

העלון יוצא לאור בס"ד ע"י ארגון 'המקורבים' (ארגון אחרי מאהרונן הספלא 'הקבצ' שע"י הרב י'מ'גלינסקי)

ליצירת קשר, לתרומות, לתצות שם, לקבלת גליון באימיל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: *2 או לפני: 054-848-73-17 או לאימיל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ (חיסום: העולם היהודי). וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: *09. (יש לעדכן אתנו על התרומה) תזכרו למצות!

להצלחת יוסף שלום בן מרים נ"ו
שיעלה ויתעלה ברוחניות וישיש חיל בכבודת ה'!

'אומרי' סלח נא

מאד קל לומר 'סליחה'. הרבה יותר קשה 'לבקש' סליחה, בפרט אם יש באמת על מה, וכל שכן כשמדובר בספור רציני

מאת: הרב ישראל מאיר גלינסקי

שהוזכרו לעיל, בהם באים קבוצות קבוצות של חילונים, לובשים כיפה לחצי שעה, 'אומרים סליחות', ומורידים את הכיפה...

✎

יש בזה משהו עצום.

הרי אנתנו לא באמת רוצים להיות כאלו. עם ישראל ושום יהודי לא רוצה להיות חילוני וגם לא רוצה לעבוד עבירות. רצוננו לעשות רצונך. אלא שיש שאור שבעיסה שמפיל את היחיד, ואת הגלות שמפילה את הכלל. ולכן אנתנו נראים כמו שנראים. כמו בבית חולים, זה לא נראה יפה, אבל את מי אפשר להאשים?

אז ברור שצריך טיפול רציני, שיחזיר אותנו למקום הטבעי והנכון, ולהנהיג קבועה בריאה ונכונה. ואת זה צריך לעשות כל השנה, לא לבד כמובן, אלא בעזרת הצדיקים רופאי הנפשות, שיש להם רחמנות אמיתית ויודעים להדריך אותנו לאורך הדרך מהמחלה אל הבריאות.

אבל דבר ראשון – צריך בירור של הזהות, מי אנתנו באמת, ושאנתנו באמת לא שייכים לכאן, ולא הפכנו את זה למשהו 'בריא' 'מוטלך', אלא למשהו 'חולה' 'מאולף'. ואת זה עושים באמצעות אמירת סליחות.

אמירת סליחות פירושו אמירה ברורה: 'אני חולה' 'לא טוב לי כאן'. האמירה הזאת לא הופכת אותנו לבריאים, אבל לפחות מבהירה בצורה חד משמעית שאני רוצה להיות שייך למחלקת הבריאים ולא להתאזרח בבית חולים. מתי זה יקרה? לא יודע, ה' יעזור שבקרוב. אבל ההכרזה הזאת היא תחילת התהליך.

■

זהו לאחדים

// האהדות העולה מתוך כתבי רבנו מוהר"ן ומרנא הגד"א מוילנא זי"ע א'

חודש אלול תיקון מידת הענוה, ושלוש בית

מאת: הרב פנחס כהן

כנגדו בכל מקום אפילו אם נופל לשאול ח"ו, וגם כשהוא נוסק לשמים!

והיא המידה העליונה הכוללת את תיקון כל המידות שהיא מידת הענוה, שמעלה אותו מהנקודה התחתונה של האות 'א' לנקודה העליונה של האות

1. כדוגמא לדבר יש להביא מה שטובאר בשערי קדושה למהר"ו על אותו החכם שביקש ללמוד את דרכי התבודדות וניגש לאחד המתבודדים ושאלו שיפרש לו ענין התבודדות, והשיבו אותו מתבודד אשאל אותך שאלה אחת האם יש לך שינוי בהרגשת בין אם אתה מקבל כבוד מלכים או בזיונות, אפר לו אותו חכם ודאי כשטובים אותי אני מרגיש רע וכשטובים אותי אני מרגיש נפלא. אפר לו האיש אם כן אין לך מקום אתנו, כל ההתבודדות וההכנות הגדולות, אם הביזיון והכבוד אינם שווים אצלך אין לך שום בית כניסה.

אחרי שראינו במאמר הקודם היאך שביארו לנו רבותינו את כוונת חודש אלול והיאך יזכה האדם להשיג את ההשגות העליונות ואת הקרבה של הידידות של י"ג היכלות הרחמים שנפתחים בחודש זה, להיות הכנה לימי ראש השנה ושאר המועדים של חודש תשרי, שהיא להאיר את אור הדר"ך ב"ם כמבואר בארז"ל וכפי שביאר הליקו"ט דהיינו שעיקר עבודת האדם הוא לבטל את כבוד עצמו, ולחפש תמיד למלאות את עצמו בכבוד ה' השוכן בתוכו בנשמתו, וכגון ע"ז שיבזוהו ויודם ובוה נחשב הוא כזוכה את כבודו ואת יצרו לפני כבוד קונו, והיא גופא התשובה העליונה שמצווה עליה האדם במצוה תמידית לראות היאך ה' עומד

מתחילים תורה חדשה!

על הפרשה // פנינים על פרשת השבוע לאור תורה זו

מאת: הרב אריה גלינסקי

מצוות מינוי סנהדרין היא בעיקר בארץ ישראל

"שופטים ושוטרים תתן לך בכל עיריך לשבטיך", מפסוק זה נלמד החיוב למנות סנהדרין בכל מקום, ומבואר בגמ' (סוכה ז' ע"א וסוטה כ"ד) שאף על פי שסנהדרין נהגה גם בחוץ לארץ ולא רק בארץ ישראל, מכל מקום יש בזה חילוק בין ארץ ישראל לחוץ לארץ שבארץ ישראל צריך למנות סנהדרין בכל עיר ועיר ובכל שבט ושבט, משא"כ בחו"ל אי"צ למנות בכל עיר ועיר ובכל שבט ושבט.

ועל פי דברי רבינו במאמר הזה יתבאר העניין כמין חומר, כי באמת עיקר הסנהדרין היא דייקא בארץ ישראל שאיורה מחכים, וע"כ יכולים ע"ז לזכות לברר ההלכה לאמיתתה בשלימות, כי מסייע להם קדושת ארץ ישראל, וע"כ צריך שיהיה סנהדרין בכל מקום ומקום, כי כל מקום בארץ ישראל יש לו את החכמה המיוחדת מאירה בו ועל כן ראוי שיהיה בו סנהדרין מיוחד, משא"כ בחו"ל שאין אורה מחכים על כן באמת אין ראוי שיהיה שם סנהדרין, אלא שממדת ההכרח שיהיה ע"כ דיינים שידונו בכל מקום, כי הדין הוא אחד מהדברים שעליהם עומד העולם (כמבואר באבות סוף פרק א) על כן מוכרח שיהיה סנהדרין בכל מקום, אבל די בכך שיהיה סנהדרין רק כפי ההכרח לעצם הדין אבל אין ראוי להרבות בסנהדרין, משא"כ בארץ ישראל שהוא עיקר המקום הראוי לסנהדרין, ע"כ אדרבא יש להרבות בסנהדרין ולמנות סנהדרין בכל עיר ועיר.

בארץ ישראל יש חיוב למנות לכל שבט ושבט

והנה בארץ ישראל מלבד החיוב למנות בכל עיר ועיר, יש חיוב נוסף למנות לכל שבט ושבט, וכגון בשני שבטים בעיר אחת, וכמבואר בגמ' שם, וגם זה יתבאר היטב על פי דברי רבינו כאן שבארץ ישראל מאיר אור ההתפארות שיש בכל אחד ואחד מישראל, ולכא"ו יש משמעות מכללות המאמר שההתפארות שיש בארץ ישראל והחכמה שיש בארץ ישראל תלויים זה בזה ומוטשפעים זה מזה, ע"כ דייקא בארץ ישראל ששם מאיר אור ההתפארות שעי"ז מאיר אור החכמה, צריך שיהיה סנהדרין לכל שבט ושבט, כי כל שבט ושבט יש בו התפארות מיוחדת ופרטית,

וממילא יש לו בחינת הארת חכמה פרטית ומיוחדת ועל כן צריך שיהיה לו סנהדרין מיוחד בפני עצמו (כי אע"פ שבאמת יש התפארות פרטית מכל אחד ואחד מישראל ממש, מ"מ כשכוללים את הפרטים בכללים, נחשב הדבר ל"ב שבטים, שהם בחינת הפרטים בכללות ישראל, כי הם כוללים את כל סוגי הפרטים, בבחינת י"ב גבולי אלכסון שהוא שורש מספר ה"ב כמובא, והיינו שהוא כל הבחינות הפרטיות שיש בכלל, וע"כ כשממנים סנהדרין שבוודאי אין שייך למנות סנהדרין לכל יחיד ויחיד, בזה ממנים לפי השבטים שזה בחינת הפרט שבכלל וכנ"ל וק"ל).

זקן ממרא

ועל פי זה יתבאר עניין זקן ממרא שנצטוונו כשיש ספק ומחלוקת בין החכמים, לעלות לבית דין הגדול שבשכנת הגוים ולנהוג על פיהם והעובר על זה חייב מיתה, כי עיקר החכמה מאירה דייקא בארץ ישראל, ועיקר קדושת ארץ ישראל היא בבית המקדש (כי עשר קדושות יש בארץ ישראל כמבואר במשנה בכלים פרק א' ושלמות קדושת ארץ ישראל הוא בירושלים ובבית המקדש), וע"כ שם דייקא מאירה אור החכמה דקדושה, ואחרי שהוכרעה ההלכה במקום הזה מצוים כולם לבטל דעתם להוראה זו כי שם מאירה הארת החכמה האמיתית, [ועיקר חטאו של הזקן ממרא הוא מה שחושב שהתורה הוא עניין של שכל בעלמא וממילא סובר שיש לילך אחר שכלו, אבל באמת השכל דקדושה היא אור אלקי שמאיר דייקא בארץ ישראל ובבית המקדש, כי הארה זו היא לפי מדרגת הקדושה, ועל דרך זה כתב החתם סופר (פרק ז' פסוק ט) וז"ל "והנה להיות כי מתחילה ה' נראה לו הסברא בהיפך מסברת ב"ד הגדול על כן בא להזהירו שלא יה' קל בעיניו אלא יראה כי המקום גורם שהם יושבים במקום אשר בחר ה' על כן ראויים הם לכוון האמת יותר ממנו ויה' כל דבריהם בעיניו כתורה גמורה"].

מצוות מינוי המלך הוא דווקא בארץ ישראל

ובמהמשך הפרשה מבואר מצוות מינוי מלך, ומצוה זו היא דייקא בארץ ישראל כמבואר בלשון הפסוק (פרק יז פסוק יד - טו): "כי תבא אל הארץ אשר ה' אלוך נגן לך

וידשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר קביבתי, שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלוך בך", וכן מבואר בגמ' (סנהדרין דף כ' ע"ב) ומובא גם בדברי רבינו ז"ל (בליקוטי מוהר"ן סי' ו') ולכא"ו צריך ביאור למה מצוות מינוי מלך היא דייקא בארץ ישראל, ואולי אפשר לבאר על פי דברי רבינו במאמר הזה שבארץ ישראל מאירה אור החכמה האמיתית, ועיקר מידת המלכות תלויה בחכמה האמיתית כמבואר בדברי רבינו (ליקוטי מוהר"ן סימן י"ח אות ד) וז"ל "ודע, שעקר המלכות פרשה בחקמה, בשביל קדי לידע איך להנהיג ולמלא. לכן יש לכל מלך חקמים ויועצים, כי בזה תכון מלכותו ויתקיים מדינתו", ועל כן עיקר המלכות האמיתית היא דייקא בארץ ישראל [ואולי מטעם זה מלכות בית דוד עיקר מקומה היא דייקא בירושלים, כי שם היא עיקר קדושת ארץ ישראל].

וייתכן לבאר עוד שכיון שעיקר המלכות האמיתית הוא כשהמלך יש לו ענוה, וכמו שנצטווה "לבתי רום לבבו מאחיו" וע"כ נצטווה את כל המצוות המיוחדות - שלא להרבות כסף וזהב, ולא להרבות סוסים, ושילך עם ספר התורה ויקרא בו כל ימי חייו, שכל זה הוא כדי שלא ירום לבבו מאחיו, ומבואר שהמלכות האמיתית הוא דייקא כשהמלך אין לו גאווה, וזה אי אפשר רק ע"י שרואה המלך את מעלת כל אחד ואחד מישראל ואת ההתפארות המיוחדת שלו, שע"ז אינו מתגאה כי יודע שיש לכל אחד מעלה מיוחדת, ועל כן עיקר המלכות היא דייקא בארץ ישראל ששם מאיר אור ההתפארות, וממילא ע"ז יכול להיות עניו כראוי.

כהנים ולויים אינם צריכים נחלה בארץ ישראל בשביל לזכות לאור ההשגחה

והנה בהמשך הפרשה מבואר שלכהנים לא היה חלק בארץ ישראל, ולכשון הפסוקים דברים (פרק י"ח פסוקים א-ב) "לא יקנה לכהנים הלויים של שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי ה' ונחלתו יאכלו, ונחלה לא יקנה לו בקרב אחיו ה' הוא נחלתו כאשר דבר לוי", ואולי על פי דברי רבינו במאמר זה נוכל לבאר שפנימיות העניין שאין לכהנים ולויים חלק בארץ ישראל, הוא כי אין להם

המשך בעמוד 3 <<

והיו לאחדים - המשך

א' דרך הרקיע שבאמצע האות (כי האות א' מורכבת מג' חלקים אות ה' הפוכה, ואות ו' באמצע ואות ה' עליונה שהם כנגד שלושת העבודות של מחיית ורעו של עמלק, העמדת מלך, ובניית בית הבחירה, והמצוות האלו הם גם מצוות שעריך האדם לקיים בליבו וכנ"ל שהוא באופן של ביטול גאוותו שזה מחיית עמלק בזה שיבוזוהו וידום, ובוה יעלה להמליך מלך שהוא מלכו של עולם עליו, ועי"ז יזכה לבנות בית ה' בליבו שישכון עליו כבוד ה' ושכינתו).

וכדברים האלו כתב שם גם המהר"ן שיהיה בחודש זה ביותר מכל שמץ גאווה, ועיין בגר"א (משלי ח' ג) שאנו מבקשים בתפילה ונפשי כעפר לכל תהיה כנגד גאון, ולמקללי נפשי תדום כנגד הגאווה (שיש גאווה שהאדם מתגאה כלפי עצמו, ויש כלפי אחרים), ואלו הם דברי הליקו"ט שהוריד הדברים הלכה למעשה שכל עבודת חודש אלול הוא שיזכה האדם לעמוד בניסיון שיבוזוהו ויטלו את כבודו וידום, וע"ע בדברי הגר"א (משלי ט"ז ה') כי כלפי הבעל גאווה אין כלל מידת הרחמים אלא מתנהג אף ורק במידת הדין ובוה מובן שהיא הסתירה המוחלטת לכל ימי אלול שהינם ימי רחמים שאנו מעוררים בהם את י"ג מידותיו העליונות שירחם עלינו כרחם אב על בנים.

ועתה נראה שהליקו"ט לקח כוונת אלו ועבודה זו והלך עמה צעד נוסף כי כשיזכה האדם לקיים עבודה זו, שנקראת 'הנותן בים דרך' (כמבואר שם בתורה ה' באריכות בביאור דברי האר"ז), יזכה גם שכל ענייניו הגשמיים והרוחניים יצליחו וילכו בסדר הנכון והמתוקן, וגם זיווגו של אדם שנקראת 'דרך' (כמבואר בריש מסכת קידושין, מהפסוקים) תיטה אחר רצונו להיות לו לעזר, כי בזמן שיש פגם בבחינת הדרך הו

בבחינת "כי השחית כל בשר את דרכו", זהו משום שאין מאיר אותה ב"ם שהוא האמונה וכשחסרה ההארה הזו יכול האדם לאבד את זיווגו או שתהיה מנגדת לו ולא תהיה נוטה אחר רצונו מחמת שלא האיר בה (שהאשה היא ה"ם, והיא האמונה) את אותו אור הדר"ך שהוא אור הענוה וההתבטלות (וכמבואר גם בספר המידות בערך גאווה כי כשהאדם מתגאה ממילא אשתו מתנגדת אליו ומזכה אותו).

ומבואר בתיקו"ז בכמה מקומות וכגון בתיקון יד, ולג, ועוד שם דף קלג) דמה שאמר "זכה עזר, לא זכה כנגדו" הכוונה היא ב'זכה' הוא שהוא תלוי לפי מעשי האדם בינו לקב"ה כי האשה הגשמית שזוכה אליה האדם בעולם מקבילה לאשה הרוחנית שהיא השכינה ואם היא מסטרא דעץ החיים לעולם היא טובה ואם לא, אז יש טוב ורע ולפעמים עוזרתו ולפעמים כנגדו, ומבואר גם בזה"ק כי יכול האדם לאבד את זיווגו הראוי לו כשפוגם את מעשיו.

ועל זה אמרו קשה זיווגו של אדם כקריעת י"ם, והאבות וכן משה רבינו חיפשו את זיווגם דווקא על המים, דווקא באלול מתברר שאין ארוך מתדבק בברוך, ותאבה האשה מתקיים דווקא ליצחק ולא לאליעזר.

ונראה לבאר כוונתו ז"ל כמבואר ברמח"ל בתיקונים וז"ל "דמאן דשכינתא לא שריא בעובדי לית עובדי עובדי, דלא מתקבלין קמי מלכא דכתוב כי אם בזאת יתהלל המתהלל, דמאן דלא אשתכח שכינתא בעובדו יתברר ביה מי ביקש זאת מידכם רמס חצרי דא זאת דלא אשתכח בעובדיה ובגין כך רמס חצרי קרי להו וכו' דמסטר קדישא אתמר ודרך

גבר בעלמה, דא דרך המלך דאתמר בה דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל" וכו' עיי"ש.

ולפי הדברים האלו מבואר טובא. כי הדרך הזו היא השכינה שהיא מלכותו יתברך השוכנת בעולם, וההשתלשלות הנשמית של זיווג האדם ואשתו משתלשל כפי שמתקן האדם באופן רוחני את הזיווג העליון שבין השכינה לקב"ה, שיאירו אחד לשני (שהוא עבודת תיקון האמונה), ועי"ז זוכה גם באופן גשמי למצוא את זיווגו, ושתהיה נוטה אחרי רצונו ותהפוך להיות עזר לו, ולא להיות בבחינה של כנגדו וזה הרמוז בסוד שמר אברהם לאליעזר שהלך לחפש אשה ליצחק שאמר לו 'ואם לא תאבה האשה ללכת אחר' שהמילים באמצע הר"ת של אלול הם 'תאבה האשה'.

ועי"ז יזכה האדם שכל ענייניו ילכו בסדר ויצליח בכל מעשיו, כשיזכה לקשר את השכל העליון שתופס היאך כל הבריאה כולה בטלה לגילוי מלכותו יתברך, כי המלכות היא הבת מלך האבודה (כמבואר באריכות בספרי מעשיות א'), והמלכות הזו נמצאת בנפש של כל אחד מישראל, והיא השורש של ביקוש הכבוד והמלכות והשליטה אצל ישראל, אך כשזוכה האדם לקחת את כבוד עצמו בהתבוננות ולהעלותו לכבוד אלוקים, בזה הוא מקשר ומזווג כביכול את השכינה הקדושה עם דודה הראשון בעליונים, וגורם לתיקון של חודש אלול של אני לדודי ודודי לי.

וזהו כל עבודת התשובה על כל החטאים ועל שורש כל החטאים שבהם לקח האדם את עצמו להיות כנפד מאורו יתברך ולקחת את הכבוד ואת הבחירה והמלכות לעצמו. ■

האם יש על מוהר"ן גם סיפורי 'מופתים' כמו על אדמורי"ם אחרים?

מאת: הרב חיים סילבר

המתבונן בסיפורים הללו (שבניהם ישנם כמה סיפורים נוראים ממש) יראה מיד שמדובר באיש אלוקים קדוש ומופלא שאין לנו כלל השגה בו.

אולם ישנו מופת אחד שראו אצל מוהר"ן בקביעות שעליו מרבה מוהר"ת לדבר, והוא הכח שיש לו לסייע לכל מי שרוצה להתקרב לה' יתברך ולשוב אליו באמת, שעל כן 'עיקר החידושים והמופתים הנוראים שראינו ממנו זכרונו לברכה, הוא רק בענין התקרבות ישראל לאביהם שבשמים. שתיכף כשנכנס אחד אצלו ורצה להתקרב להשם יתברך, תיכף נהפך מיד לאיש אחר ממש. ועוצם היראה וההתעוררות וההתלהבות וההרהורי תשובה באמת לאמתו שהכניס בכל אחד ואחד שזכה לעמוד לפניו, אי אפשר לבאר ולספר אילו כל הימים דיו וכו'. כי לא נראה כזאת ולא נשמע בעולם משום צדיק וגדול הדור שיעורר להשם יתברך כל כך בהתעוררות כזה לכל אדם שבעולם מגדול ועד קטן אפילו הפחות שבפחותים".

ישנה אמירה ידועה אצל חסידי ברסלב, שכאשר הם מתבקשים לספר 'מופת' מרובם, הם משייבים ועונים: 'אני עצמי מופת של רבינו' (אמירה זו מיוחסת לראשונה לרבי נחמן מטולטשין ז"ל, תלמידו של מוהר"ת ומטשיך זרבו). ואכן רבים הם היכולים להעיד על כך גם בימינו אנו, שההתקרבות לדרכו של מוהר"ן שינתה את חייהם מן הקצה אל הקצה, ולבבם התהפך לטובה בהרבה ענינים, וכמדומה שזוהו המופת הגדול ביותר שניתן לספר על מוהר"ן ז"ל, ומופת זה היה בחייו אצל המקורבים אליו וממשיך גם לאחר פטירתו אצל כל הזוכים להתקרב אליו באמת, כמאמר חז"ל⁵ גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.

מתוך החוברת מוהר"ן מברסלב – הייז משנתו ותורתו. ניתן לקבל במערכת

נראות בשידור הטבע הודעת עתידות, אבל לא כמעשיות הכתובות בהספרים הנ"ל, אשר רוב הסיפורים [נאמרו] בעת משתה היין, אשר המספר עומד בין כוס שלישית לרביעית והשומע יושב ומתנמנם, עד שיותר מתשעה חלקים בהם שקר, ומעט האמת מורכב ומשונה ומוחלף ומעורב, זולת השבחי בעל שם טוב שהוא אמת מראשו ועד סופו, כאשר שמעתי זאת מפי אבי הכ"מ שסיפר זאת בשם אדמורי"ן זצ"ל, מלבד על קצת דקצת מהם שאמר שלא נכתבו היטב.
8. שיחות הר"ן אות רמט.
9. חולין ז, ב.

עמי קצת מזה, והיה למוהר"ן זכרונו לברכה אז איזה מיחוש וחולאת. ואמר אז שבכל עת שהוא עושה איזה דבר מופת יש לו יסורים אחר כך תמיד. ואמר שבכל פעם שהוא עושה איזה דבר, הוא מבקש אחר כך מהשם יתברך שישתכח הדבר.

ובמקום אחר כותב מוהר"ת: 'אך כבר אמרנו שאין זה רצוננו לספר מופתים מרבינו זכרונו לברכה, כי לא באלה התילתו, גם כי היה אסור במופתים כאשר היה מוכן מדבריו, שלא הותר לו לגלות מופתים. ועל כן לא נראו ממנו כי אם קצת מופתים ועתידות, אף על פי שבאמת היה יודע בבירור כל העתידות אפילו מה שיהיה לזמן רחוק וכו' כאשר היה נראה לעין כל מי שהסתכל היטב על דבריו. אף על פי כן הכל היה בהצנע ובהעלם גדול ואין אנו עוסקים לספר מזה כנוצר לעיל".

רבי אברהם ברבי נחמן בספרו כוכבי אור חלק אנשי מוהר"ן, כתב גם הוא סדברים האל, וכתב שאף על פי כן חס על מעט הסיפורים שכן נשארו בדינו, ולכן רשם בראשי פרקים ארבעים ושבעה סיפורים מהמופתים שנראו אצל מוהר"ן, ששמע אותם מאנשים מהימנים ובירר אותם היטב.

- שיחות הר"ן שם.
- בענין זה כתב רבי אברהם ברבי נחמן בכוכבי אור אנשי מוהר"ן ז"ל: 'זהו אדמורי"ן ז"ל בגודל ועוצם מתיקות דבריו הנעימים לחוק ולעורר ולהחיות ולהשיב כל הנפשות הנפולות, אם הם שוטר במופתים היתה מתבטלת הבחירה לגמרי, ובאמת מחמת זה היה אסור במופתים, וגם כשעשה איזה דבר מופת ביקש אחר כך מהשם יתברך שישתכח הדבר (כמובא בשיחות הר"ן אות קפ"ז).
- לדבריו הוא סקדים הקדמה בזה הלשון (וכוכבי אור אנשי מוהר"ן ז"ל): 'כי כפי אשר תהילה לא-ל, כל ימי גדלתי בין החכמים בחכמת התמימות והפשטות, והן המה אנשי מוהר"ת ז"ל אשר הפקירו את כבודם בכל מיני הפקרות בעבור האמת, טעוה וחובה עלי להודיע לדורות הבאים את דבריהם אשר שמעתי מפייהם, כי לא נעלם ממני עוצם אמתת דבריהם, ובורו כיום וכשמע יודיע אנוכי כי בצדק ובושר כל אמרי פיהם, וכאור סן החשך ממש נבדלים המה מן המעשיות הכתובות בהספרים שיצאו בסטור, עדת צדיקים, קהל חסידים, פאר מקדושים, שבחי הצדיקים, ומשאר המעשיות אשר הלכו מפה לפה ומאורן לאורן אצל הבעלי כדים שנתרבו בעתים הללו. ואחר כל אלה, גם את הדברים אשר שמעתי מסם בדרך השתלשלות מפה לפה שלא נודע לי היטב מי ומי האנשים שהגיע אלי הסיפור על ידם, לא רציתי לכתוב אותם סתם הטענות השכיחים בסיפורים כאלו, ולכן ציינתי אצל כל סיפור וסיפור שמות האנשים אשר שמעתי מפייהם'.
ועל הספרים שיצאו בזמנו על שבחי הצדיקים הוא כותב (שם בהערה): 'ואף על פי שטובא בהם הרבה מעשיות מהבעל שם טוב זצ"ל ומשאר צדיקים אמיתיים, אשר באמת נראה מהם התגלות

מוהר"ת כותב בהקדמת ספרו שבחי הר"ן: 'גם אין רצוננו לבאר קצת מופתים נוראים שראינו ממנו, כי אין אנו עוסקים לספר בשבחיו הקדושים כי אם מה שנוגע ליראת השם'. ועוד הוא כותב: 'כי אין זה שבחו האמיתי לספר עליו מופתים, אלא עיקר המטרה של מה שמשפר עליו הוא כדי שיתעוררו ללכת בדרכו.

יחד עם זה במקום אחר מספר מוהר"ת כמה ענינים היוצאים מגדר הטבע שנראו אצלו, כגון ידיעת עתידות, וידיעת מחשבות של העומדים לפניו, הן בהווה והן בעבר, ורפואת חולים, ועוד".

מוהר"ת מספר גם על נס שאירע בפני קהל גדול: 'פעם אחת בא לפניו איש אחד מאנשיו שהיה לו חולי וכאב גדול בידו, עד שלא היה יכול להזיז בידו כלל. והיתה ידו תלויה בצוארו כדרך החולים בדיהם, ולא היה יכול בשום אופן להורידה, כי היה חוליו וכאבו גדול מאד. והיו מדברים לפני רבינו זכרונו לברכה שהוא צריך לשתות סאלץ (מי מלה) ולקבל רפואות. והאיש ההוא היה עני גדול ולא היה לו דבר על הוצאות ורפואות.

ביום השבת בשעה שהיה יושב על השולחן בסעודת שחרית, ענה רבינו זכרונו לברכה ואמר לאותן היושבין סביבו שזה האיש בודאי יש לו אמונה, והשיבו: הן. וכפל הדברים ודיבר מזה קצת אם יש לו אמונה, והשיבו: הן. אחר כך ציוה מוהר"ן זכרונו לברכה פתאם להאיש הנ"ל שיוריד ידו. ונבהל מאד, וכל העם נבהלו ונשתוממו, כי היה דבר תמוה מאד מאד, כי זה האיש היה חולה בידו זמן רב שאינו יכול להוריד ידו, ועכשיו יורידנה פתאם? אבל תכף שציוה מוהר"ן זכרונו לברכה גזר אמר ויקם, ותכף לקחו ממנו המטפחת שהיתה ידו תלויה עליה בצוארו והוריד ידו תכף, והיה נס מפורסם לעין כל שנתרפא ידו תיכף באותה השעה, ותיכף חזרה ידו לבריאותה ואיתנה כאשר כל אדם עד היום הזה. כאלה וכאלה נראו ממנו כמה מופתים נוראים לפרקים.

אולם מסיים על כך מוהר"ת: 'אך בעת שהיה ענין הנ"ל של האיש הנ"ל, אחר כך באתי אליו וסיפר

- שם אות כז.
- שיחות הר"ן קפו.
- ראה חיי מוהר"ן נה, קסט, שיחות הר"ן קפד, רמט, רמט, רנב, רנו, ועוד.
- שיחות הר"ן קפו.

מיטיבי לכת - המשך

בהמיות ואת זה דייקא העלו לנחת רוח באופן שנתגלה אור ההשגחה, וכמ"כ כל אכילת קדשים היא מצוה כי שם מתגלה הדרך לקשר את הגשמיות עם הרוחניות, וע"כ הכהנים והלוויים שהם בבית המקדש ואוכלים מחלק גבוה אין להם צורך בנחלה בארץ ישראל כדי לזכות לאור האמונה.

ע"י הגשמים שהצורך בגשמים משעבד את האדם להש"ת וע"י זוכים לאור האמונה וההשגחה, אבל הכהנים והלוויים אין להם צורך בנחלה בשביל זה, כי הם נמצאים בבית המקדש ששם האיר אור ההשגחה באופן נורא מאוד עד שהיה עשרה ניסים קבועים במקדש, וכל זה האיר גם בתוך הגשמיות, שהרי שם הקריבו את הקרבנות שהם בח'.

צורך בזה, כי עיקר המטרה והתכלית של ארץ ישראל הוא לקבל ע"י את אור ההשגחה, כי בארץ ישראל מאיר אור ההשגחה דייקא בתוך הדברים הארציים והגשמיים, בבחינת 'ארץ אשר עיני ה' אלוקים בה' וכו' שנאמר על הגשמים שהם כללות השפע הגשמי, כי עיקר הארת ארץ ישראל הוא אור ההשגחה שמאיר בתוך הגשמיות, ובפרט

מעוניין לסייע בהדפסת העלון? התרומה שלך חשובה!
ניתן לתרום דרך אתר ומשכירי 'קהילות' בקופת 'העולם היהודי'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09.
(יש לעדכן אתרוננו על התרומה) לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מניו לגליון המקורבים!
חדש! ניתן לעשות מניו לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבוצ' ב-20 ש' לחודש. לברורים: 054-848-73-17

עלון הקבוצ (יו"ל ע"י ארגון 'הקבוצ') - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecnu@gmail.com
עלון המקורבים - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM

שידורים למקורבים: נפתח מאגר שידורים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבוצ', המיועד לבני הישיבות שהתקברו לרביה"ק ומחפשים שידור בסגנון זה. להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: GMAIL.COM@A9996560

מפיצי העלון ברחבי הארץ
בני ברק: אריה: 054-848-73-17 ירושלים: 052-716-25-82.
דרושים מפיצים בכל רחבי הארץ! נא צרו קשר במייל או בפל"ז: 054-848-73-17

ניתן לקבל מידע כללי ומקיף בחסידות ע"י ברסלב גלובל! בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com
בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

קו "המקורבים"
077-31-40-331
151-86-130-166
שמעו ותחי נפשכם!

אמר רבינו הקדוש:
"רציתי שהעניין שלי יתפשט בלכות האנשים המתמידים בעבודתם, כאנשי ליטא!"
(שיח שרפי קודש ח"ב, סיפור נדר)

חניכי הישיבות

אומן ראש השנה

שע"י

הראש השנה שלי עולה על הכל
אומן תשפ"ב

אומן

ראש השנה

הננו שמחים לבשר
כי בסיועך דשמיא לאחד השתדלות מרובה
שכרנו
מתחם מפואר
עבוד
חניכי הישיבות

תפילות | שיעורים | כנסים | התוועדות | שיחות חברים | סעודות

המתחם נמצא במיקום נעים ושקט וכולל:

- בית מדרש מפואר
- מקוה חדש ומהודר (עם סאונה)
- חדרים מפוארים וממוזגים
- חדר אוכל גדול
- חצר רחבת ידיים

המחיר: החל מ \$650 כולל הכל

דמי הרשמה: \$65

<<< בס"ד התקבל סבסוד מיוחד של \$250 לנרשמים עד ה' אלול >>>

לפרטים: אברהם לוי 0533-148-981

המקומות מוגבלים, כל הקודם זוכה